

ת"פ 14129/09/13 - מדינת ישראל, מדינת ישראל נגד יעקב דיין, עד-על אחזקות בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14129-09-13 מדינת ישראל נ' דיין ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 16

בפני מבקשים	כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
נגד משיבים	1. מדינת ישראל 2. מדינת ישראל
	1. יעקב דיין 2. עד-על אחזקות בע"מ

החלטה

בדיון האחרון שהתקיים נדונו טענות שונות שהעלה ב"כ הנאשמים ביחס לכתב האישום המתוקן על פי הודעה שמסרה המאשימה. בתום הדיון ניתנה החלטה מפורטת ונותרו מספר נושאים שלגביהם נמסרה התייחסות בכתב של הצדדים.

החלטה זו מהווה המשך להחלטה מיום 8.4.14.

אשר לעדים 37 - 60, הסגור הלין כנגד הוספתם לכתב האישום מבלי שלמאשימה צורך בהם ומבלי שנגבתה מהם הודעה בחקירה משטרתית, וטען כי במעשיה אלה פוגעת המאשימה ביכולת ההגנה לעמוד בקשר עם אותם עדים. ב"כ המאשימה הבהיר מצידו כי בניגוד למה שהשתמע מדבריו בדיון, המאשימה תבקש במידת הצורך להעיד את אותם עדים מושתלים, ככל שלא יהיו הסכמות או אם תיווכח שאין די בראיות אחרות שברשותה. עוד הפנה להלכות לפיהן אין חובה בגביית הודעה מעד בחקירה משטרתית ודי בכך שקיים תיעוד לגרסתו ושהתיעוד בידיעת ההגנה.

עמדת ב"כ המאשימה מקובלת עליי. בשלב זה, מכיוון שלא הוכח לבית המשפט אחרת, מוחזקת המאשימה כמי שמציינת ברשימת עדי התביעה את העדים הנוגעים לעניין והדרושים לה לצורך הוכחת כתב האישום. לאור העובדה שהחומר הראייתי הקשור לאותם עדים מצוי בידיעת ההגנה, לא מצאתי בעובדה שהעדים לא נחקרו במשטרה או בכך שהתווספו לכתב האישום בשלב מאוחר יותר, טרם מתן תשובה לאישום, כדי להוביל למסקנה שונה. יודגש כי ההסבר שניתן במסגרת התגובה בכתב מבהיר כי אין מדובר בהוספה שרירותית של עדים, ואף לא בפעולה הנעשית מטעמים

זרים ולא ענייניים. אכן, בהוספת אותם עדים מנועה ההגנה לעמוד עימם בקשר עד לאחר שיעידו בפרשת התביעה, אך בכך אין כל הבדל מיתר עדי התביעה. מובן גם שככל שהמאשימה לא תזדקק בסופו של דבר לעדים אלה יהיו הנאשמים רשאים להעידם ולחקור אותם בדרך של חקירה נגדית. אוסיף ואציין כי לא נטענו כל טענות קונקרטיים מצד ההגנה ביחס לצורך שלהם לעמוד בקשר עם מי מעדים אלה לצורך ניהול הגנתם.

אשר לרו"ח אייל בן נתן - הסנגור טוען כי הנאשמים והוא מנהלים קשר קבוע עם רוה"ח ביחס להליך הנוכחי ולהליך האזרחי. ב"כ המאשימה הבהיר מדוע הוא זקוק לרו"ח, אך בד בבד מתוך הכרה בצרכי ההגנה הוצהר על ידי המאשימה כי לא יטענו טענות לגבי עמידה בקשר עם העד רוה"ח. בנוסף, הציע ב"כ המאשימה להגיע להסכמה דיונית לגבי מסמכים שתייתר את הצורך בעדותו. בתגובה נטען על ידי ההגנה כי יוכלו לבחון את ההצעה רק לאחר שיקבלו תיק מוצגים מוצע.

עמדת המאשימה הגונה מאד, ושוכנעתי כי הוספת העד לרשימת עדי התביעה נבעה מצרכים ראייתיים אותם פירט ב"כ המאשימה ולא הוכחו כל טעמים זרים או שרירותיים. גם ההצעות הדיוניות שהוצעו הן הוגנות וסבירות.

בנסיבות אלה, איני רואה כל עילה להתערב ברשימת עדי התביעה, לרבות רישומו של רוה"ח בן נתן כעד תביעה.

ניתנה היום, י"ז ניסן תשע"ד, 17 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.